

אשר נתן לבניו דת תמימה, אשר יוציא לאור כל תעלומה ביננו דבר חכמה רשומה, בפרשת ויקחו לי תרומה: אבן עזרא

וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. (שמות כ"ה, א' ב'). ופרש"י לי לשמי, ויובן על דרך דאיתא בזוהר (ח"ב ק, ב), שדרש הסבא על פסוק צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו (שיר השירים ג', י"א), והקשה מהראוי לאמר במלך שלמה ובעטרה שעטרה, כיון שבחינת העטרה היא דבר נפרד ממלך שלמה, ועיקר העולה מדברי קדשו כי באמת מי האיש אשר יעלה במקום קדשו לראות ולהסתכל במלך שלמה שהשלום שלו, והלא לית מחשבה תפיסה ביה כלל, והוא יתברך אל מסתתר ונעלם מכל רעיון, ובלתי אפשרי לבא לאיזה בחינת השגה ולראות ראייה שכליות במלך מלכי המלכים, כי אם באמצעות התלבשות השכינה כאשר יתבאר לנו א"ה לקמן, וזהו צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה, ואולם במה נאות ויתכן לו לאדם הגשמי לראות בשכל הנעלם מכל רעיון, לזה גומר הכתוב בעטרה שעטרה לו אמו כנוי לשם השכינה שנקרא עטרה, ובאמצעות התלבשות אורות הבהירים והרמים בשכינת עוזינו שהיא דמות דכל דמיונות נתחזיין בה, ומזה יתכן לו לראות ולהשיג אפס קצת כמצוץ מחרכים, ומעתה בין תבין דברי רש"י ויקחו לי תרומה לי לשמי, כלומר אי אפשר להם ויקחו לי כי אם באמצעות שמי כמדובר, ודו"ק ותבין: ס' אור המאיר או יאמר. ויקחו לי תרומה. ולכאורה קשה מהו ל' ויקחו. היה לו לומר ויתנו. אמר כי מכל דבר צריך לקחת ממנו התרוממות להשם יתברך: ספר בית אהרן

שבת הפסקה

בהפסקות בין הארבע פרשיות, (זט"ו ב"ו ד"ד וב"ו), אמר רבינו (הבית אהרן מ'קארלין ז"ע) על השבתים האלו: קינדערלאך נעמט אייך היינטיקין שבת, שהיא פנויה, א פנויה איז דאך מותרת לכולם, והי' שגור בין החסידים בזה הלשון: א שבת פנויה האב איך מיט איהר חתונה! ספר פרי ישע אהרן

דברי צדיקים

הנהגות מהח' הר"ם זצ"ל:

כיצד צריך האדם לנהוג כשיעמוד בבוקר צריך ליישב א"ע כערך שני שעות קודם שישב ללמוד ובתניא פמ"ב כ' ז"ל ליגע מחשבת' להעמיק ולהתבונן בגדולת ד' שעה גדולה רצופה כו': וזה צריך לידע שמן השמים מעכבין את האדם כו' לראות כדי שיקח על עצמו כשור לעול וכחמור למשא כ"ש כשזה קם זה נופל. ובכל היום צריך לילך בשמחה כמ"ש (תהלים י"ט) פקודי ד' ישרים משמחי לב ואם אין ממה לשמוח צריך לשמוח שהוא יהודי: צריך כ"א שיקדש את ביתו כ"ש בפר' בחוקתי איש כי יקדיש את ביתו ואח"כ יוכל לבוא להקדושה כ"ש על ברידת שחתמת בבשרינו ואח"כ על תורתך שלמדתנו כי זה עיקר: וצריך האדם ליגע את עצמו שיהא לו עין יפה: צריך כל אדם להוציא מלבו לב האבן שקורין קרומקייט פון הארץ. אז יוכל להכניס בלבו דת יהודית לפי ערך מה שמוציא כערך כן יכנוס בלבו. האדם רוצה העולם הזה. וגם רוצה להיות חסיד כי הם שני הפכיים ע"כ צריך להשליך מעליו עקמימות לבו בדברים מעולם הזה: צריך האדם לבטל את עצמו בענין שיהא יהודי כמו בשעת מ"ת אמרו ישראל נעשה קודם לנשמע ואז ממילא זכו לנשמע: וכו': ספר שיח שרפי קודש - הנהגות טובות

גליון ת"ת, מודים על העבר וצועקים על העתיד הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת. לְחַי עוֹלָמִים:

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה וגו'. ופירש רש"י לי לשמי, שמעתי מפי מוה"ר שמואל קאמינקר ז"ל שאמר לפני הבעל שם טוב ז"ל ביאור על פירוש רש"י הנ"ל, על פי הקדמתו שקיבל ממנו שנתנית הצדקה עולה יפה אפילו כשאין נותנין לשם שמים, כי טרם הכל ניזון העני, ומחיה את נפשו בצדקה, וביאר שזהו מה שפירש רש"י ז"ל, שהקשה לו דהכי הוי למקרא לומר ויתנו לי תרומה, אלא שמלת לי מורה על לשמי, כי כפשוטו לא יתפרש כי לי תבל ומלוואה, וכיון שמלת לי הכוונה בזה לי לשמי, שוב לא יכול למכתב ויתנו לי תרומה, דבאמת נתינת הצדקה יכולה להיות אפילו שלא לשם שמים, רק שכיון שכן הדבר, שהותר ליתן צדקה אפילו שלא לשם שמים, על כל פנים ויקחו לי תרומה, שיראה המקבל צדקה לקבל אותה לשם שמים, שלא לקבל הצדקה לשם מותרות חס ושלום, רק לאשר מצטרך להחיות נפשו ונפשות ביתו כל אחד לפי אשר יאות ונכון לו: (תשואות חן): ספר בעל שם טוב עה"ת

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. בשם הבעל שם טוב, היינו שכל אדם צריך לשית עצות בנפשו, להפוך לעשות מדות טובות, מכל אשר ידבנו לבו מהתאוות החיצוניות, ומדות הרעות אשר הרגיל בהם, מהם יקח דרך לעבודת הבורא ברוך הוא, באותו החשק ובאותה התאוה, ביתר שאת: (תפארת שלמה פרשת תולדות): ספר בעל שם טוב עה"ת

שמעתי ממורי זלה"ה בשם רבינו סעדיה גאון, שראוי לאדם לחשוק בכל הדברים הגשמיים, ומתוכו יבוא לחשוק בתורה ועבודת ה' וכו', כמו משל הנ"ל: (בן פורת יוסף פרשת ויחי דף פ"ה ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

ועשו ארון עצי שטים וגו'. נזכר לומר. שהארון הוא להאדם עצה שישליך כל השטותין מעליו ולהתקרב להקב"ה בכל מדותיו. כמו שידוע שהארון נעשה שיהיו מונחים בתוכו הלוחות שזהו אורו של הקב"ה. והוא כמו לבוש שהיה מונח בתוכו האור עכ"ז נקרא ג"כ ארון שיש בו ג"כ אור. כי באמת התורה הקדושה יש בה פנימית התורה ולבושי התורה והכל הוא אורו של הקב"ה. כך צריך האדם לידע כי בכל דבר שיש בעולם יש בו אורו של הקב"ה וחיותו. כי בלא זה לא היה קיום לאותו דבר. וצריך להעלות הכל להקב"ה הן כל דבר מצוה והן דבר הרשות יש בזה פנימית התורה וחיותו של הקב"ה. וצריך להעלות הכל להקב"ה הן התורה עצמה יש בזה פרד"ס והכל הוא אור גדול. והן אכילה ושתייה וכל דבר הרשות הכל הם שייכים להקב"ה וצריך להעלות הכל להקב"ה ולראות שיהא הוא המשכן של ה' כמו שדברנו מקודם. ובאמת קשה הדבר מאוד להאדם לקשר עצמו להקב"ה בכל דבר לזה אמר הקב"ה למשה ככל אשר אני מראה אותך. היינו שיראה כל אדם אותך שנתעלית למעלה העליונה ובך נמצא תבנית המשכן וכל כליו וכן תעשו לדורות שיראו להפריש עצמם מחומריות ולקשר הכל לרצונו הפשוט ובוודאי יהיו המשכן של הקב"ה כל אחד לפי מדרגתו. כי באמת יכול כל אדם לבא למדרגת משה רבינו: ספר בית אהרן

ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים. להבין זה איך הוא נוהג גם בזה הזמן, בקיצור נמרץ, כי קבלתי מאדוני אבי זקני זללה"ה כי קרש הוא אדם, ולהבין זה כי באותיות קרש הוא אותיות קשר, והוא מרומז על האדם שהוא המקשר כל העולמות ומיחדם זה בזה וכו': (דגל מחנה אפרים פרשת תרומה): ספר בעל שם טוב עה"ת

מאמר הבעל שם טוב נשמתו בגנזי מרומים על פסוק (שיר השירים ז', ז') מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים וגו', שמה יפה ומה נעים הוא, שבכל התענוגים הוא האהבה העליונה, שעל ידי התעוררות זאת התענוג בטבעו, יקל לו לאהוב את הבורא ברוך הוא, כי בלאו הכי קשה לפתוח זאת המדה להתחיל לאהוב אותו יתברך שמו, ועל ידי התענוגים שנתעוררה בו זאת האהבה יקל לו, והבן, ובודאי כל מה שמתאוה האדם לאיזה תענוג, ונתעורר בטבעו מדת האהבה לאותו התענוג שהוא אהבה נפולה ממקור האהבה העליונה, ידע נאמנה שזה הוא סיוע העליון מן הבורא ברוך הוא, בכדי שיקל לו לאחוז אז באהבתו יתברך, כי יודע הוא יתברך שמו שבלעדי זה לא יתעורר בו זאת המדה, וכשאין לו הדעת הנ"ל אזי נמשך הוא אחר אותו התענוג ומפיל המדה עוד למטה חס ושלום. ולפעמים כשנתעוררה בו איזה אהבה רעה חס ושלום, שמתאוה לעשות איזה עבירה, ואינו יכול להוציא מחשבתו הרעה מן הכח אל הפועל מחמת שנזדמן לו איזה מניעה, זה הוא גם כן סיוע העליון יתברך שמו, בראותו שאין לו דעת זה שיגביה האהבה הנפולה לשורשה, לאחוז באהבתו יתברך, ואדרבה רוצה להמשיך אחר הרע, אזי כביכול מצמצם עוד כבודו יתברך שמו להזמין לו אותן מניעות, להיות לפחות בשב ואל תעשה, והלואי שלא יזיק עוד, אחרי שלא יועיל לעשות ככוונתו: (מאור עינים פרשת ואתחנן): ספר בעל שם טוב עה"ת

אמר הה"ק מקאצק ז"ע שהי' ביכולתו לעשות מכל העולם חסידים אבל אין זה טוב וכו': ספר שיח שרפי קודש

וכן בכל דור ודור עדיין לא פסק הענין, שאנו בני ישראל מעותדים לבנות תמיד קומת השכינה בתכונות מלא קומתינו, וכאשר נתעוררו חז"ל (ראה אלשיך הק') על פסוק (שמות כ"ה, ח') ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. בתוכו לא נאמר אלא בתוכם, מלמד שהקדוש ברוך הוא שוכן בכל אחד ואחד מישראל, והיינו באופן המבואר כשבונים מלא קומתו להשרות בקרבם אלקותו יתברך, אזי שוכן יתברך שמו אצלם, ובאמת איתא בזוהר (ח"ב קמ"ט, א'. קס"ב, ב') ציורא דעובדא דבראשית וציורא דמשכנא וציורא דבר נש חד אינון, ואי"ה יתבאר לנו כל זה באריכות לקמן (קע"ד, א'): ספר אור המאיר

מול דברינו בא הרמז בתורה אזהרה לאדם לדעת במה יעשה ישראל את בחינת מלא קומתו משכן ה' להשראת אלקות מראש עד עקב, לזה רומז הכתוב ואת המשכן תעשה עשר יריעות, כלומר בעשר יריעות המורה עשרה מדרגות ועשרה דברות התורה, בזה נאות לך לעשות משכן לה', להיות שוכן אצלך מראש עד עקב, ואם אמר יאמר איך יתכן לו לאדם אשר בעפר יסודו מורכב מד' יסודות אש רוח מים עפר, לחפש בגנזי המלך מלכי המלכים, להשתמש בעשרה מדרגות הקדושים שעמהם בנה כל העולמות מראש עד סוף, ומי יכול לעמוד על סודם לדעת מהות ערכם וטיבם, לזה גמר אומר הכתוב היריעה האחת, ירצה להורות ה' אחת כינוי לשכינה ה' אחרונה, מדה אחת לכל היריעות, והיא דמות דכל דמיונות נתחזין בה, ובאמצעות התלבשות השכינה יתכן לו לאדם ללמוד סתום מן המפורש, כמבואר בפתיחת הענין ויקחו לי תרומה לי לשמי. ודו"ק: ספר אור המאיר

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, יידכסם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי צדיק
זקיני הרה"ק ר' צבי הירש משידלוב זצוק"ל
תלמיד חבר החוזה הק' מלובלין ז"ע - נלב"ע ז' אדר תקפ"ז
יומא הילולא דמשה רעיא מהימנא
בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים,
{שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב}, וספר "באר היטב" מכמה שנים
לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm